

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 31 Martie st. v.

„Nemzet“ ne face în numărul dela
11 Aprilie o mărturisire foarte prețioasă.

E vorba de noua manifestațiune fă-
cută din partea antisemiților cu ocaziunea
discuțiunii urmate în dietă asupra drep-
turilor acordate străinilor în comunele din
țările coroanei ungare.

Legea comunală actuală pune oare-
care restricțiuni în ceea-ce privește acor-
darea dreptului de alegător în comună,
ear' noul proiect de lege pentru reforma
administrativă merge mai departe în di-
recțiunea aceasta și înăspresce condițiunile
puse de actuala lege, hotărînd ca la ale-
gerile comunale să nu poată avea vot decât
străinii, care s'au așezat în comună cu con-
cesiunea de a se stabili în ea, au stat timp
de doi ani neîntrerupt în comună și au
plătit și contribuțiunea cuvenită.

Deputații antisemiți au cerut restric-
țiuni încă mai aspre, pentru-ca comunele
rurale să fie scutite de inundațiunea anti-

semită, ear' opoziționali au spriginit această
propunere.

Nu vom cerceta, care anume au putut
să fie motivele opoziționalilor; presupunem
chiar, că ele nu erau identice cu ale anti-
semitilor; nu este cu toate aceste mai puțin
adevărat, că, sprigind o propunere făcută
de antisemiți, ei au produs impresiunea de
a-i sprigini pe acestia.

Aceasta e imputarea, pe care li-o face
„Nemzet“.

Este un fel de încurajare a antise-
mitismului în această atitudine a opozițio-
nailor.

„Dovadă despre aceasta, — ăce „Nemzet“
— e, că dela cel dintăiu până la cel din urmă
toți au vorbit contra elementelor ce imigrează
din Galiția. Ear' aceasta a fost o mare preocu-
pațiune. Aceasta nu numai în înțelesul, că nici
chiar aceste nu au să fie condamnate „en masse“,
ci totodată și în înțelesul, că luptând sub acest
titlu contra primirii străinilor, adecă a îndrep-
tării lor, lucrează totodată și contra colonisării
cu silitorii germani, italieni și austriaci. Credem
însă, că nici populațiunea noastră nu este în unele
ținuturi întinse ale țării destal de deasă, nici nu
avem un atât de mare prisos de brațe munci-
toare și industriale, încât să punem pedeci ne-
motivate colonisării străine, ori împămîntenirii
străinilor. Și cu atât mai puțin, cu cât cestiunea
aceasta are și reacțiune. Ungari sînt în număr
mare în mai multe provincii ale Austriei, mai
ales în Viena, și se bucură de drepturile comu-
nale, Ungari sînt în România și în alte părți, și
dacă ne luptăm, ca acestia să fie tratați cu drep-
tate, să nu fie lipsiți de drepturi, pe ce basă o
vom pute face aceasta, dacă vom să tratăm cu
asprime pe străini, când e vorba de drepturi co-
munale, la care sînt interesați din punct de ve-
dere economie, sanitar și de siguranță publică.“

Care va să ăică imigrațiunea din
Galiția nu trebuie să fie împedecată, fiindcă
prin aceasta i-s'ar pune pedeci și imi-
gratiunii elementelor silitoare ce ne vin
din Germania, din Italia și din Austria,
eară țeara are trebuință de sporirea popo-
rațiunii cu brațe muncitoare și industriale.

O înțelegem aceasta. Dacă are însă
în adevăr țeara noastră trebuință de un
spor de brațe muncitoare și industriale,
atunci nu înțelegem preocupățiunea ofi-
ciosului în ceea-ce privește pe concetățenii
nostri emigrați în Austria, în România și
în alte părți. Interesul statului ungar
este, ca să imigreze elemente „silitoare“

și să nu emigreze de aici elemente tot
„silitoare“.

Există multe goluri în populațiunea
țerilor de sub coroana ungară și golurile
aceste se umplu prin elemente venite din
țările cu populațiune mai deasă. Nu este
și nu poate să fie pentru noi indiferent,
ce fel de elemente umplu aceste goluri,
Ovrei din Galiția ori muncitori din Ger-
mania, Austria și Italia.

Un lucru e însă pus mai presus de
toată îndoeala: că mai bine este, dacă
golurile se umplu prin elemente omogene
produse de propria noastră societate. Dacă
este dar' adevărat, că nu avem destule
brațe muncitoare, cea mai de căpetenie
preocupare a guvernului ar trebui să fie,
ca să împedece emigrarea în țările vecine,
și nimic nu poate să pună în evidență
caducitatea actualului regim ca cifra con-
tingentului, pe care țările coroanei ungare
îl dau în fiesce-care an pentru emigrațiune.

Cestiunea aceasta e cu mult mai im-
portantă decât să o putem lămură printr'o
singură trăsătură de condeiu. Vom ave
ocasiune să o discutăm mai cu dinadins.

Deocamdată ne mărginim a constata,
că oficiosul „Nemzet“ recunoaște și el, că
țeara noastră are trebuință de spor în
popațiune și de brațe muncitoare și de
a emite tesa, că precând emigrează ele-
mente autochtone și întăresc țările vecine,
golurile se umplu cu elemente străine, mai
ales Ovrei și Germani, elemente, pe care
Maghiarii nu le vor pute asimila și care
vor deschide încetul cu încetul țeara no-
astră pentru o înfriurire îndeosebi pentru
Maghiarii foarte primejdioasă.

Convenția comercială cu România.

„Fremdenblatt“ din Viena scrie: Înainte de asta
cu vre-o câteva zile primise ministrul de externe,
contele Kálnoky o deputațiune a clubului
industrial consistătoare din presidentul Alfred
Skene și din membrul comitetului Frideric
Suess, care au predat ministrului un memorandum
cu privire la convențiunea română. Con-
tele Kálnoky primise deputațiunea într'un mod
foarte prietenos și discutate într'o întrevorbire
mai lungă toate fazele și șansele acestei afaceri
atât de importante pentru interesele noastre.
În decursul acesteia s'a dovedit, că ministrul cu-
noaște pe deplin materialul de ce se tractează.

Ministrul își exprimă regretul, că trebuie să con-
stateze, că nu lui singur fi stă în putere, a ex-
opera o accelerare a negociațiilor și a produce
un rezultat favorabil al acelor. La aceasta s'ar
pretinde deoparte concursul guvernului român,
de altă parte un acord complet între amândouă
guvernele în ceea-ce privește reprezentanța și
precisarea concesiunilor. Pe cât cunoaște el —
contele Kálnoky — situațiunea, el nu crede, că
din partea guvernului român s'ar pute omul
aștepta la o prelungire a actualiei convențiuni,
și tot atât de puțin probabilă ține și efectuarea
unei noue convențiuni, dacă din partea
noastră nu s'ar face concesiuni cu pri-
vire la importul de cereale și de vite.

Revistă politică.

Sibiu, 31 Martie st. v.

Deputațiunea regnicolară croată a
predat deputațiunii ungare elaboratul, ce
conține gravaminele Croaților. Plân-
gerile care se cuprind în acest nunțiu,
sînt în cea mai mare parte cunoscute și
se extind aproape asupra tuturor ramuri-
lor administrațiunii. Cestiunea pajurelor și
a limbei se înțelege încă sînt amintite în
nunțiu, deasemene politica administrativă,
politica căilor ferate și a tarifului, și în
general toate cestiunile materiale.

De mare interes sînt două discursuri,
unul care s'a ținut în dieta imperială din
Viena și apoi interpelațiunea deputatului
Enyedi făcută în dieta ungară în privința
convențiunii comerciale cu Ro-
mânia. Din aceste se vede, cum domnii
dela noi ar voi să oprească importul
acelor produse din România, cu privire
la al căror export ei ar pretinde ca
România să facă cele mai întinse con-
cesiuni. Astfel deputatul Romascan s'a
exprimat în contra importului vitelor din
România și reflectează la toate acele dis-
pozițiuni, care s'au luat până acum spre
a ridica și a scuti economia de vite. Acum
— ăise Romascan — ne aflăm din nou
înaintea încheierii convențiunii comerciale
cu România, și mă tem că noi ear' vom
deschide granițele austro-ungare vitelor din
România. Vorbitorul și-a terminat dis-
cursul prin următoarea declarație: După-ce
preste puține zile avem să înnoim con-
vențiunea comercială cu România, îmi per-
mit a atrage atențiunea guvernului asupra
împregiurării, că eu și consoții mei
de principii nu numai în interesul
provinței, pe care o reprezentăm în dietă,
ci în interesul întregii populațiuni econo-
mice din Austro-Ungaria numai cu o ast-
fel de convențiune cu România putem să

Foița „Tribunei“.

Fata Craiului din cetini.

De George Coșbuc.

(Urmare și fine.)

Așa 'mi-a ăis Voinicul și-a pus apoi în glumă
Jăratecul sub barba fugarului . . . Minuni!
Căci eată calu'ncepe să mănăce din cărbuni
Cu poftă fără margini, cât nesăturat pare;
Și 'n vreme ce mănăncă, se 'ngrașă tot mai tare
Și tot mai mult, și 'n urmă, când el 'și-a is-
prăvit
Ciudatul prânq, nechează și 'n giur 'mi-s'a rotit
De ăce ori și-atuncia se 'nschimbă 'n roib,
a cărui
Frumseță n'avea seamăn pe-ăcest pământ, căci
păru-i

Era pěr dalb de aur. Se miră Trandafir,
Și Grangur și Mezilă și Tabără se mir',
Ear' Cal-Vestit-din-Spumă vorbesce cu glas tare:
„Atât amar de vreme am fost uitat, de-mi pare
„Că-s veacuri! Dar' acuma stăpân 'ni-am că-
pătat! — —

„Încalecă, stăpâne, că-i vremea de plecat!
„Dar' bagă numai seamă, stăpâne mult iubite,
„Căci dalba Viorică nu vrea să se mărite

„Decât după Viteazul Ostrovului cu flori,
„Că mult 'i-e drag feciorul, că-i fală 'ntre feciori!
„Ea numai de ris poartă pe toți, cari vreau

să-i placă,

„Căci dînsa scie bine, că ei nu pot să facă
„Atăta vitejie, încât pe cal în sbor
„S'ajungă la cunună; îndar' e truda lor!
„Dar' ține minte, Doamne, aceste vorbe-a mele:
„Când noi vom sta în fața ziditelor zăbrele.
„Și când din mână Craiul un semn încet va da —
„Aproape de fereastra copilei voiu sbura
„Și 'n timp ce Veronica va sta 'n nedumerire,
„Privind la tine gales cu ochi plini de uimire,
„Tu-i ia cununa, însă te poartă totodată
„Și fără veste lasă-i pe frunte-un sărutat. . . .“

Așa vorbesce calul și veselos nechează;
Ear' Trandafir pe tată, pe frați îmbrățișează
Și 'n vremea ce acestia poftitu-i-au noroc,
El spada 'și-o ăncege și 'ncealecă pe loc
Și zboară ca furtuna, ca fulgerul, ca gândul;
Străbate 'n o clipită crăimile de-arîndul
Și 'ndată se trezesce la Craiu-Încetinat.
Și vestea despre dînsul pe loc s'a străcurat
Prin oamenii cetății, și sfetnici s'adunară
Și domni și lume multă: cu drag ei așteptară
Să vadă pe voinicul din lume rătăcit,
Să vadă, dacă dînsul va fi mai fericit
Ori nu cum au fost alții. Frumoasă ca și luna,
Stă fata 'ntr'o fereastră, purtând pe cap cununa

Și risuri pe guriță; și craiul semn a dat:
Vestitul Cal-din-Spumă se pune pe-alergat
Și fuge nebnatec și zboară porumbesce
Și trece ca săgeata, cât aerul plesnesce
Și vijăie sêlbatec. Un semn de nou se dă.
Atunci pe sub fereastră fugarul fulgeră:
Voinic Trandafir prinde cununa cea măeastră
Stringînd la pept, sărută pe fata din fereastră
Apoi se perde 'n aer cât nu s'a mai zărit! —
„Un țipet lung atunci din turn a răsărit;
Era țipetul fetei învinse; era graiul
Copilei înneceate de dragoste. Ear' Craiul
Se miră, se crucește și 'ntreabă 'nărmurit,
Că cine-a fost voinicul, din ce țeri a venit
Și unde-a mers? Răspuns-au, acei ce-au prins
de veste,

Că Trandafir se chiamă și-un Făt-frumos el este
Și-i un voinic, feciorul lui Tabără-mpărat!

Atunci Craiul se 'ntoarce și mari porunci a dat
Și 'n clipă toți curtenii de nuntă se gătără,
Pe cai fără de splină cu toți încălecară,
Și 'n carul de mireasă pe fată 'mi-o puneau
Și-apoi cu veselie plecând, ei se duceau
Trecînd prin tot orașul din țeară, prin tot satul
Și-ajuns-au toți în pace la Tabără-mpăratul!

* * *

Apoi o lume 'ntreagă trezitu-s'a 'n cântări
Și dusu-'mi-s'a veste prin nouă-ăeci de țeri,

Că Trandafir, voinicul fecior, 'mi-se cunună
Cu dalba Viorică. Atunci în voe bună
Curgea vinu'n păhare de aur, ear' la mese
Ședeau în ăi de praznic, vestite 'mpărătese
Și crai cu stele 'n frunte și harnici împărați
Și sfetnici luminați.
Ear' când era sêrbarea mai dulce și mai lină,
Mireasa ia păharul și mirelui închină
Și-i ăice: „Trandafire, în veci să fii al meu
Și 'n veci cu veselie, a ta să rămân eu!“
Și ea se pleacă dulce, sărută p'al ei mire
Și rîde și ear' ăice: „Viteze-Trandafire,
„Primesce-ți ear' sărutul, pe care 'mi-l-ai dat,
„Precând eram eu fată: ci dă-mi-un sărutat,
„Acum pe drept, căci astăzi de lume nu ne
pasă!“

Și 'n vreme ce Voinicul sărută pe mireasă,
Stă Tabără-mpăratul rîdînd și 'nveselit,
Apoi el ia păharul și 'nchine și-a vorbit:
„Voinice Trandafire, născut ai fost pe lume
„Să-ți faci un vestit nume, s'adaugi la renume
„O mare-mpărăție! . . . Mulți ani tu să trăiesci
Și 'n pace 'mpărăția cu har s'o stăpânesci! . . .“
De-atunci vădută lumea pe Craiu-Încetinatul
Stringîndu-'mi-se 'n brațe cu Tabără-mpăratul!
Cluj, Februarie 1886.

consimțim, prin care cerealele române se vor supune unei vămi asemene celei germane, și prin care importul de vite din România va rămâne oprit ca și până acum, și eu rog pe ministrul de comerț să fie cu considerare la aceste.

Interpelația dlui Enyedi din dieta ungară e de următorul cuprins:

„1. Efectuindu-se între guvernul ungar și cel austriac oarecare învoială în privința principiilor fundamentale și asupra direcțiunii convențiunii ce are să se încheie cu România?

„2. Îngrijindu-se a ori cegetatu-s-a guvernul să se îngrijească, ca față cu concurența producătorilor economici din România să se asigure interesele economice ale economiei vitelor și ale industriei din Ungaria.

„3. Are de gând mai departe să se îngrijească, ca la statorirea vămilor industriale să se iee în considerare natura articolelor industriei de casă ardelenă, a cărei valoare relativă și greutate se deosebește de aceea a altor fel de produse de fabrică?

„4. Ce dispozițiuni are de gând guvernul să iee pentru cazul, dacă după expirarea termenului convenției actuale nu se va pute înțelege cu guvernul român asupra principiilor fundamentale sau dacă convenția nu se va pute de loc încheia?”

Cabinetul Depretis s'a hotărât în sfârșit să demisioneze. Ministerul adevărat nu s'a cuit până acum să aducă națiunea la urnă înaintea expirării perioadei legislative. O cauză nemijlocită pentru criza ministerială la momentul nici nu a existat.

Diarele italiene discută acum asupra viitorului minister și aduc în combinație atât pe Cairoli cât și pe Robilant.

Diarele franceze se ocupă cu o scrisoare trimisă președintelui republicii de arhiepiscopul Guibert. Înaltul prelat se plânge de răul tratament ce se aplică bisericii; de șese ani, dă el, guvernul caută să scoată biserica de pretutindeni, așa că religioșii e amenințată în bazele ei. „Totul se laicizează” și arhiepiscopul se înspăimântă de această și cere intervențiunea d-lui Grévy. Apel infructuos fără îndoială, căci dl Grévy vede de sigur lucrurile cu totul altfel și știe, că biserica se bucură ași de toată libertatea. Deși fără importanță reală, actul prelaturii parisiene ar fi, se dă, indicul unei mișcări în sinul partidei clericale.

Comisiunea bugetară a camerei franceze, după cât se poate vedea din desbaterile diarelor, nu mulțumesc pe nimeni cu hotărârile ei. Cu privire la planurile irlandeze ale d-lui Gladstone se comunică din Londra, că după toate socotelile făcute, 75 de liberali vor vota cu lord Hartington contra proiectelor d-lui Gladstone; cu Chamberlain vor vota cel mult doisprezece radicali. Dacă proiectele vor fi respinse la a doua citire, Hartington, Goschen, James, Chamberlain și Trevelyan vor depune un proiect al lor. Hartington se prepară să iee ministerul; se și poate însă ca parlamentul să fie dizolvat. În cursul desbaterilor, Chamberlain și Trevelyan vor expune motivele, pentru care au eșit din minister.

Rusia și Bulgaria.

„Pester Lloyd” se ocupă în un prim articol cu eventualitatea ocupațiunii Bulgariei de către Rusia. Articolul este scris, după-cum se vede dintr-o notă a redacțiunii, de un general imp. reg. Acesta caută înainte de toate a stabili, pe cari drumuri ar pute Rusia a ajunge la Bulgaria și dă:

Ne aducem aminte, că România, cu toate obiecțiunile ei juste, a fost nevoită în urma tratatului de Berlin să cedeze Rusiei acea parte din Basarabia, pe care Rusia trebuie să o cedeze României după războiul din Crimeea, conform păcii dela Paris. Cu modul acesta Rusia a ajuns din nou stăpână peste toată granița de jos dela Prut și peste brațul Chilia, astfel că acum ești a ajuns la Dunăre. Drept despăgubire, România a primit delta Dunării și Dobrogea până la o linie, care pornește despre Răsărit de Silistria și ajunge la Marea-Neagră, spre Sud dela Mangalia. De aci reiese, că Rusia, cu toate că se găsește la brațul Chilia din Dunăre, teritorialmente este cu desăvârșire despărțită de Bulgaria prin Dobrogea-românească, și pentru-ca să ajungă la Bulgaria, ar trebui să treacă cu armata sa pe teritoriu român. România poate să permită aceasta de bună voie sau poate să fie silită. Prima alternativă, care ar face țara ca basă și în parte poate și ca teatru de război, este puțin probabilă, afară poate de cazul,

când Rusia i-ar pune în perspectivă o compensațiune teritorială suficientă, firește o bucată din „România irredentă”. Cu o asemenea perspectivă însă, România, în urma experiențelor, pe care le-a făcut cu Basarabia la 1878, când a scos castanele din foc, nu se va mulțumi; ea va cere mai dinainte despăgubirea, ceea-ce însemnează războiul mai întâi cu noi. Dar' să lășăm aceste distanțe politico-strategice la la Sibir, și să ne ocupăm cu a doua alternativă.

Aceasta, adevărat, trecerea forțată a trupelor rusești, ar provoca numai decât o strînsă alianță între România și Bulgaria, și astfel s'ar pute opune invasiunii rusești, întreprinsă și astfel în cele mai grele împrejurări, o armată coalesată de cel puțin 160.000 de soldați, care mai cu seamă, că fortărețele nu s'au dărîmat, ar pute prea bine manevra de-alungul Dunării, — lăsând cu totul la o parte împregiurarea, că teatrul de război, fiind strîmt și cu puține căi de comunicațiune, cu anevoie ar permite Rușilor de a pune în acțiune o armată cu mult mai mare. Și apoi Rusia n'ar trebui să uite, că acum nu s'ar mai găsi, ca la 1853 în fața unui Omer-Pașa, sau a unei administrațiuni militare turcești, ca cea din 1878; ea ar avea în fața sa cu totul altfel de comandanți.

În asemenea împrejurări Rusia este nevoită să iee drumul pe mare. Poate să încerce de a debarca trupele sale la Varna, la Burgas sau într'un al treilea punct. Aceste puncte însă sînt atât de clar desemnate încă de mai nainte, încât pentru Bulgari ar fi ușor de a le apără contra primelor trupe de debarcare, până când ar pute să sosească armata principală, concentrată la un punct potrivit înălăuntrul țării, acolo unde ar încerca să debarce grosul armatei dușmane. Într'un articol precedent am arătat condițiunile, în cari s'ar pute debarca cu succes, nu mai vom să arătam din nou dificultățile și pericolele, ce are să întâmpine o asemenea întreprindere basată pe mare și flotă, ori-cât de bine ar fi combinată ea.

În resumat: Bulgaria găsește în pozițiunea ei geografică un scut excelent contra unui atac direct din partea Rusiei.

Proiectul de lege pentru gloate.

§ 1. Gloatele sînt parte întregitoare a puterii armate și ca atare sînt puse sub scutul dreptului internațional.

§ 2. La gloate sînt obligați toți cetățenii apti de a purta arma, care nu aparțin nici armatei comune, nici marinei sau rezervei de întregire și nice miliției teritoriale, — începînd cu anul când au terminat al 19-lea an al etății până la sfîrșitul anului în care împlinesc al 42-lea an al etății.

Privitor la aceia, care pe basă §-lui 20 al legii militare au intrat de bună voie în serviciul activ al armatei înainte de începerea obligamentului pentru gloate, — obligamentul pentru serviciul în gloate se extinde după împlinirea obligamentului de 12 ani de serviciu legal încă 10 ani următori.

Obligamentul pentru gloate după măsura aptitudinii de a purta arme, și adevărat până la al 60-lea an împlinit sînt supuse toate persoanele de categoria ofițerilor și a funcționarilor militari, care sînt demisionate în pensie sau stau în raport afară de serviciu în armată, marina de război și miliția teritorială, încât aceste persoane nu sînt întrebuite în amintele părți ale puterii armate.

Obligamentul la gloate se extinde mai departe — fără a atinge îndatoririle personale statore în general — asupra tuturor corporațiilor, care poartă un caracter militar și respective insignii militare.

Personalul gendarmeriei, al finanțelor și al forestieriei erariale a se pune sub obligamentul la gloate după măsură pe cât o reclamă rapoartele de război și o permit considerațiunile de serviciu.

Acei obligați la gloate, care sînt indispensabili pentru îngrijirea afacerilor publice sau de interes, pot să fie scutiți de serviciul în gloate.

Voluntari pentru serviciul la gloate, cari nu stau sub deobligamentul militar, nici sub cel al miliției teritoriale și al gloatelor, pot să fie susceptibili în gloate pe basă aptitudinii lor.

§ 3. Obligații la gloate vor fi împărțite în două chiamări. De chiamarea primă se țin toți cetățenii obligați la gloate conform §-lui 2 înainte de începerea anului, în care împlinesc al 19-lea an al vieții până la sfîrșitul anului, în care și-au împlinit al 37-lea an al vieții, inclusive pe cei eliberați de timpuriu pe basă §-lui 17 sau eliberați înainte de timp pe basă §-lui 40 al aceleiași legi precum și acei demisionați, după împlinirea serviciului, din armată (marina de război, rezerva de întregire) sau miliția teritorială. A

două chiamare cuprinde aceleași persoane dela 1 Ianuarie a anului, în care ele împlinesc al 38 an al etății până la 31 Decembrie a anului, în care au împlinit al 42-lea an al etății, respective până la împlinirea obligamentului la gloate. (Va urma.)

Correspondență particulară

a „Tribunei”.

Munții-Apuseni, în Martie 1886.

Onorată redacțiune!

Dacă corespondența din Nr. 62 a.c. al „Tribunei”, în corespondența sa datată din Abrud, se mărginea numai la desmîntirea celor scrise în corespondența din Nr. 43 a.c. subsemnată de „dr.”, și nu-și lua libertatea de a nimeri pe corespondentul „dr.” dându-i epite neamurate, deși indirect, dar sub „duomviratul malcontent”, se știe pe aici preabine, că sînt înțeles și eu, spre a mă înfățișa înaintea șefului și colegilor mei de „malcontent” — cuvîntul acesta scos din lexiconul d-lui corespondent, — nici că m'aș fi aflat îndemnat a-i reflecta, dar' sciind că unde întesce intențiunea d-sale, avînd și antecedente despre bunele-i intențiuni față de mine și apartinătorii familiei mele în genere, și în special față de amicii mei, mă ved îndemnat a afida, atât pe dl corespondent, cât și pe toți stîmății mei colegi și amici, că eu nu sînt autorul cestionatei corespondențe, și că presupunîndu-mă pe mine de autorul aceleia „dr.”, 'mi-se face o mare nedreptate, pentru-că subscrisul nu numai că nu e autorul aceleia, dar' nici cunoscîntă n'a avut despre o atare aparițiune, până când n'a eșit în public, când apoi am cetit-o și eu ca și dl corespondent și alții.

În interesul adevărului rog pe onorabila redacțiune, ca să binevoiască a mă desmînti dacă n'am dîs adevărul,*) și aceasta cu atât mai virtos rog a o face, cu cât eu atât ca membru în sinodul și comitetul protopresbiteral, cât și ca asesor în scaunul aceleia am fost și sînt onorat dela începutul erei constituțiunii noastre bisericești, și ca atare am stat atât cu șeful cât și cu colegii mei conmembri în cele mai bune relațiuni, și după puțină am lucrat la olaltă în cea mai solidară armonie în toate afacerile aparținătoare de interesul bisericesc-scolar, și această armonie — chiar și în butul celor ce se încearcă a o paralisa — aș dori să dureze și pe viitor între noi. Ca celui mai competent — doar' chiar și decât dl corespondent — mă provoc la șeful tractului, la dl protopresbiter, dacă neadevăr am dîs a mă da de gol? Și dacă ca un „malcontent” 'mi-am făcut datorințele mele oficiale, — fie în corporațiunile, unde sînt onorat a fi ca membru, fie ca preot în parohia mea încredințată.

Una este adevărat, că eu slugarnic nu-mi place să fiu nimărui, fie acela chiar și dl corespondent, știu să-mi fac datorințele ce 'mi-le impune oficiul meu și mai departe nimic — ba n'am nici darul acela de a sci învîrbi frate cu frate precum bunăoară cu afacerea poporului din B.-Sat și preotul acestuia, unde tot numai ca să fie armonie între colegi. Dl corespondent și aici a aflat de bine a mă trimbița, că eu aș fi fauritorul și inscenatorul acelor certe, de aceea o declar și aceasta de o seornitură malițioasă, ear' pe urdătorii faimei — fie acela ori-și-cine — de un reuțacios. Mai adaug în fine împregiurarea, încât dl corespondent a fost competent a subscrie un lucru în cunoscîntă de cauză, la care nu numai că n'a participat, dar' n'a fost pe atunci nici membru al sinodului protopresbiteral, aceasta o las însă apretării onorabilor mei colegi din pretinsa majoritate a d-sale.

Ioan Todescu,
paroch' și ca membru al sinodului protop.

Cronică.

Maiestatatea Sa Monarchul a plecat alaltăieri seara din München. La gară a fost petrecut de ducele Leopold, ducesa Gisela, ducele Ludovic și de personalul ambasadei austro-ungare.

Decorare. Baronul Leonida Pop, adjutantul Maiestății Sale și șeful cancelariei militare a fost decorat cu ordinul Danilo cl. I al principatului munteneagreu.

Repetarea seratei musicale a reünirii de cântări „Männergesangsverein” din loc a reușit tot atât de bine, ca și serata de Vineri seara. Mai multe piese au trebuit să se repeteze. Capela cetățenească a fost de asemenea viu aplaudată.

Alegeri pentru universitatea săsească. De deputați la universitatea săsească pentru periodul 1886—1888 s'au ales: în cercul Sibiuului:

*) N'o putem face, deoarece corespondența o avem dela unul dintre oamenii noștri de încredere. Red.

Dr. Carol Wolff; în Mercuria: David Krasser; în Brașov: Iosif W. Filtch și Adolf Zay; în în cercul Brașovului: notarul Bolesch.

Subvențiune. Scoalele reformate unguresci cer prin autoritățile lor superioare confesionale subvențiune de stat. Afară de scoalele din Ungaria au mai prezentat cereri pentru subvenționare din Transilvania scoalele din Zălau, Orăștia, Odorheul-săcuiesc, Seps-Szt.-György și Aiud.

Necrolog. Maria Mihailaș, fiica d-lui Iosif Mihailaș din Năsăud, a răposat la 6 Aprilie n. în al 20-lea an al etății. Familia răposatei, precum ni se scrie, a îndurat o pierdere dureroasă prin moartea tinerei lor copile.

Comisiunea regnicolă croată, după-cum amintirăm la alt loc, a lucrat elaboratul sau și l'a prezentat prezidiului deputațiunii regnicolare ungare. Înșiși oamenii normativi din partea ungară se îndoiesc de succesul negocierilor de tranșacție, deoarece ce în partea cercurilor noastre guvernamentale a început a câștiga teren convingerea, că obștia poporului croat e nemulțumită cu starea de ași a lucrurilor și cu politica urmată de cercurile guvernamentale croate.

Diplomele și medaile expoziției regnicolare ungare sînt gata și în curînd se vor expeda. În zilele mai de aproape va sosi la direcțiune cea dintăiu expediție a medailor fabricate în Cernăuți.

Din camera României. Din sorginte pozitivă sîntem informați, — dăce „Națiunea”, — că sesiunea actuală a corpurilor legiuitoare va fi prelungită până la 9 Aprilie. După Paști camerele vor fi din nou convocate, sub cuvînt de a vota legea comunală, legea instrucțiunii etc., în realitate însă pentru a se ocupa de reînnoirea convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria. Cabinetul din Viena cere cu insistență guvernului român reînnoirea, ear' deocamdată prelungirea actualei convențiuni.

Un circ ars. În noaptea dela 26 Martie a ars în Mainz circul cu mîmuțe și elefanți al lui Jean Baese. S'au putut scăpa numai trei căruțe, ear' restul a pierit de flăcări; într'una erau animalele dresate. Paguba totală se evaluează la 100,000 franci.

Apel literar.

(Urmare și fine.)

7. Partea sau Ursita.

— Cum se face partea sau ursita în ziua de Paști decătră fermecătoare și vrăjitoare? Pe ce timp se face: în zori, dimineața, preste di sau pe la înserate?

— Cari sînt cuvintele farmecelor sau vrăjilor, cari se fac în această di?

— Cum se face legătura de flori de dragoste culese în patru dealuri, ori patru câmpuri, cari caută față în față? Cum se numesc florile, din care se face această legătură? și cari sînt cuvintele, ce se rostesc cu această ocaziune?

— Cum se face deslegarea drumului spre căsătorie cu tortul tors de o fată de șapte ani, și cari sînt cuvintele, ce se rostesc cu acest prilegiu?

— De ce este tortul acesta și cum trebuie să se toarcă?

8. Glia verde.

— De ce se pune în ziua de Paști „glie verde” pe pragul uși ori după ușă? Ce însemnare are glia aceasta?

— De ce se întorc pruncii împregiurul acestei gliei, și ce spun ei când se întorc?

— Ce fel de datine și credințe mai există cu ocaziunea acestei gliei?

9. Jucarea soarelui.

— Cum joacă pe la Paști soarele înălțîndu-se pe bolta cerului? Ce se mai istorisește despre soare în această di?

10. Lumina învierii.

— Ce se face cu lumina dela denii și dela învierea Domnului? Spre ce fel de farmece este ea bună și cum se fac farmecele acele? Cari sînt cuvintele acestor farmece?

— De ce trebuie fiecare om să aibă, mai ales la înviere, câte o lumină aprinsă, și ce crede poporul despre oamenii aceia, cari la înviere nu au de fel lumină?

— Ce se mai istorisește în genere despre aceste lumini?

11. Roata de foc.

— Cum e făcută roata de foc, care se sloboade la Paști de pe un deal? Cine o duce și o sloboade? Cari datine și credințe sînt înbinate cu slobozirea acestei roți? și ce se mai spune despre dînsa?

— Se numește roata aceasta și altminteale? Cum?

— Ce fel de datine și credințe au Români de pela d-voastre în noaptea spre Paști? Cum se numește fiecare datină îndoesebi și cum se face?

13. Botița.

— Ce fel de colac e „botița” și cum se face el? Când se face?

— Cari datine și credințe mai sînt înbinate cu facerea și împărțirea spre mîncare a acestui colac?

— De ce se numește colacul acesta „botiță”?

14. Pasca.

— Din ce fel de făină trebuie să fie făcută „pasca”? Ce fel de formă are și cum e înfrumusețată?

— Ce fel de numiri i-se dau acestui fel de copturi, bunăoară; pască, păscuță etc.

— Se mai dă cuiva numirea de pască, ori numai acestei copturi?

— Cum se sfințesc pe la d-voastre pasca și cam pe ce timp se sfințesc?

— Ce fel de obiecte se mai sfințesc odată și la un loc cu pasca? Nu se sfințesc bunăoară: ouă roșii, usturoiu sau aiun, hrean, slănină, sare, unt etc. Și dacă se sfințesc și de aceste lucruri, spre ce scop se sfințesc și ce se face cu dinsele după sfințire? Nu le întrebuințează cumva spre atari leacuri? și dacă se face aceasta, cum se întrebuințează și ce se face în timpul întrebuințării? Să se scrie de-a-mănuntul și datele întrebuințării.

— Este datină de a se face pască numai la Paști sau și de altădată preste an?

— Ce fel de copturi și mâncări deosebite se mai fac pe la Paști, cari de altădată preste an nu sunt usitate, și cum se numesc fiecare coptură îndesăbi?

15. Umblarea cu pasca.

— Este și pe la d-voastre datină de a umbla pe la Paști cu pască? În care zi se începe datina aceasta și când se sfârșesc? Cine și la cine se duce cu pască?

— Cari datine și credințe se mai țin de această umblare?

16. Tragerea clopotelor.

— Se adună și pe la d-voastre mai ales feciorii și fetele în ziua de Paști nemijlocit după încheierea liturghiei la biserică, ca să tragă clopotele și să toace până pe timpul vecherii sau vesperei?

— Ce datine și credințe sunt îmbinate cu această tragere a clopotelor?

— Ce se istorisește despre acia, cari au tras clopotele în ziua de Paști?

17. Pascale cailor.

— De ce se numesc Pascale acestea „Pascale cailor”? Cari datine și credințe se țin de acest soi de Paști?

— E cunoscută pe la d-voastre dicala: „așteaptă până la Pascale cailor” sau „lasă că-i căpeta lucrul cutare la Pascale cailor”? Ce însemnare are dicala aceasta, și oare de unde vine că se dice așa?

18. Pascale Rocmanilor.

— Ce înțelege poporul sub „Pascale Rocmanilor” sau „Rohmanilor”? Cine sunt Rocmanii și de ce se numesc așa?

— Când se serbează Pascale acestea și cari datine și credințe sunt îmbinate cu acest soi de Paști?

19. Pascale Blajinilor.

— Cine sunt Blajinii? de ce se numesc așa și ce fel de datine și credințe sunt îmbinate cu Pascale lor?

— În care zi anume se serbează aceste Paști și cum se serbează?

— Ce se mai istorisește în genere despre Pascale acestea?

20. Arderea comorilor.

— Există și pe la d-voastre credința, că în seara spre Paști ard comorile? Cari oameni pot să le vadă și ce trebuie să facă ca să le poată desgropa?

— Ce fel de întâmplări sunt cunoscute despre acei oameni, cari au văzut comori ardând și le-au desgropat și cum sună acelea?

21. Libertatea acordată servitorilor.

— În ce consistă libertatea, care se acorda servitorilor în ziua de Paști, și cum se face această datină?

22. Mătcăleul.

— Ce fel de datină este „Mătcăleul”, și de ce se numește ea astfel?

— Să se descrie cu de-amănuntul toate datinele și credințele, cari se observă cu prilegiul acestei sărbări?

— Când se face mai cu seamă Mătcăleul: în Lunia Pascilor sau Luni după Dumineca Tomii?

— 23. Ce fel de datine mai sunt pe la d-voastre în Lunia Pascilor? Cum se cheamă acelea și cum se fac?

— 24. Ce fel de datine sunt usitate în Marția Pascilor? Cum se cheamă acelea și cum se fac?

25. Paparuda.

— Ce fel de datină e Paparuda și cum se mai numește ea, bunăoară: Paparugă, Papaludă, Dodoloiu? etc. etc.

— De cine și cum se face datina aceasta?

— Se face ea numai în Marția Pascilor, ori și în alte zile de preste vară?

— Cari sunt poeziile populare, cari se rostesc cu ocaziunea acestei datine?

— Spre ce scop se face Paparuda?

26. Stropitul și udatul.

— Există și pe la d-voastre datina de a se stropi și a se uda în Lunia și Marția Pascilor?

— Cum e datina aceasta și cari credințe sunt îmbinate cu dinsa?

— Ce fel de urări sunt usitate în decursul acestei datine?

— Cum se mai numește datina aceasta altminterlea?

27. Cerinele.

— Ce fel de datină sunt Cerinele sau Repotinele, cari cad în Miercuria Pascilor?

— De ce se numește datina aceasta Cerine sau Repotine?

— Cum dice poporul la Cerine și Repotine în singular?

— De cine se face datina aceasta și cum se face?

— Ce fel de orații sau cântece sunt usitate la această datină?

— Poftesc a descrie datina aceasta cât se poate mai pe larg.

— 28. De ce se numește Joia Pascilor sau Joia întâia după Paști necurată, nepomenită?

— În ce fel de legătură stă Joia aceasta cu Joia din săptămâna albă și cu cea de după Rusalii?

— Cum serbează Românii de pe la d-voastre această Joia? pentru-ce o serbează și în ce consistă serbarea ei?

29. Înfătășirea și însurătirea.

— Cum se face înfătășirea și însurătirea feciorilor și a fetelor, care cade Luni după Dumineca Tomii?

— Să se descrie datina aceasta cât se poate mai pe larg.

— Nu se face înfătășirea și însurătirea și în alte zile de preste an, ci numai Luni după Dumineca Tomii?

— De ce se numește Lunia după Dumineca Tomii „ziua fetelor și a feciorilor”?

— Cari datine se mai află pe la d-voastre Luni după Dumineca Tomii?

— 30. Cum se numește pe la d-voastre săptămâna întâia după Paști, bunăoară: „Săptămâna luminată” sau „Săptămâna Pascilor” etc.

— De ce se numește săptămâna aceasta „luminată”?

— Toate datinele și credințele Românilor, începând de Sămbătă înainte de Paști și până Luni după Dumineca Tomii, voi să le public într-un singur tom. Deci am cea mai bună speranță, că cei mai mulți dintre p. t. domni, cari vin neconștient în atingere cu poporul, mi-le vor împărtăși cât mai de grabă și cât se poate mai pe larg și mai lămurit.

Suceava, 25 Martie 1886.

Simeon Fl. Marian,
profesor la gimn. ori. orient. din Suceava (Bucovina).

Istoria română

pentru clasele primare și secundare de Gr. G. Tocilescu, partea I, ediția I. București 1885.

(Urmare și fine.)

În secolul al 3-lea imperul roman încă nu se dismembrase; limba oficială era încă în puterea sa și stăpâna prin administrațiunea imperială toată lumea romană. Ea își pierde terenul numai după căderea imperului și după invasiunea barbarilor în provinciile romane. Scăpând astfel limba rustică a diferitelor provincii de influența, ce avuse înainte asupra ei limba oficială, (care era cea clasică) și limba scriitorilor latini; ne mai fiind deci împedată de nimic, ea începe a merge cu pași grabnici spre terminarea evoluțiunilor, către care inclina de mult, și a se transforma încetul cu încetul, după provincii și după influențele străine, în mai multe limbi romane. Acestea apar cu caractere distincte târziu după invasiune, începând dela sec. IX-lea încoace. Vedem deci, că a trebuit să treacă un timp însemnat, până-ce s'a produs procesul de disoluțiune al limbei latine vechi și procesul de reconstituire al limbilor romane noi. Tot așa a trebuit să se întâmple și cu limba română. Ea nu poate să apară în sec. III-lea cu fisionomia ei deosebită, deoarece-ace atunci toate limbile romane erau asemenea. În monumentele de limbă populară, ce ni s'au păstrat până la sfârșitul sec. III-lea în Dacia, nu găsim nici măcar un singur fenomen, care să nu se găsească și în celelalte provincii ale imperului roman. Inscriptiunile latine ne dovedesc aceasta în mod destul de evident și deci zadarnică este osteneala celor ce vânează forme românești în inscripțiile din Dacia. Dar nu numai atât. Nici chiar celelalte rămășițe de graiul roman oriental, care le găsim cu mult mai târziu, pe la sfârșitul sec. VI-lea de pildă, nu poartă caracterul exclusiv românesc. Astfel sunt cuvintele: *torna, torna fratre* (nu tornă, tornă, cum se află la p. 51 din manual), din care cele două din urmă sunt curate imperative latine dela verbul *torno*, -are, ear' al treilea este acuzativul sau mai bine, cazul regim dela frater, cu pierderea lui *m* final. Tot așa sunt și numirile de localități, ce se găsesc în Procopiu, și din care se citează câteva la p. 77, adăugându-se observațiunea, că ele sunt numiri curat românești. Dacă le vom studia însă mai de aproape, vom vedea, că ele nu sunt curat românești, ci sunt numai pe cale de a deveni românești. Astfel de pildă *Septe-casas* și *Tredece-tilias* nu sunt cuvinte românești, ci latine populare și anume forme de acuzativ luate de bună seamă, ca nominative. Ca să fi devenit române sub forma de *Septe-case* și *Treizeci-tei*, ar fi trebuit să treacă prin mai multe schimbări fonetice, precum pierderea lui *s* final, prefacerea lui *a* final în *e*, asibilațiunea lui *s* și *d*, înmuierea și disparițiunea lui *l* (fenomen foarte nou), trecerea lui *i* scurt în *e* și a lui *e* final în *i*, ș. a. Toate acestea nu le găsim în cuvintele citate și prin urmare ele nu pot fi românești. La aceeași concluziune vom ajunge dacă vom examina și pe celelalte nume proprii, ca: *Spelunca*, *Capu-malva*, *Lupofantana* ș. c. Mai aproape de limba română și chiar românești sunt cuvintele citate de inscripțiuni: *socru* și *curte*. *Socru* în loc de *socrus* a trebuit să fie însă forma populară din toate provinciile romane, nu numai din Răsărit, căci ea a servit, ca prototip la formațiuni noi, precum în

spaniolesce și în proventală *suegra*. Înlocuirea lui *er* din *socer* cu *rus* și pierderea lui *s* sunt fenomene comune tuturor limbilor romane. În *curte* din *cōhortem* (cōrtem, cōrtem, curte) avem deasemenea un fenomen obișnuit în limbile romane, trecerea lui *ō* în *u*; acest fenomen îl găsim însă cu deosebire în limba română. În celelalte limbi romane se găsește numai în mod sporadic. Această din urmă particularitate a limbei noastre o aflăm și în cuvântul *-munte*, care se află în compozițiuni printre numirile din Procopiu. Aceste cuvinte și câteva altele, ce se mai găsește în Procopiu și în inscripțiuni ne arată abia un început de limbă română, ca limbă deosebită de surorile din Apus. Limba română începe deci a se diferența în mod simțitor din secolul al VI-lea începând și după prea puținele urme, avem precum și — după inducțiunile, ce se pot face — ea își capătă o fisionomie marcantă cam în sec. X-lea.

După toate aceste vom trebui să modificăm opiniunea că limba română era gata în an. 274 d. Chr.; ear' faptul că Macedo-Românii vorbesc aceeași limbă cu noi, nu ne poate săli să facem o asemenea ipoteză. Nu este de nevoie să admitem că Românii sau mai bine poporația romană din Dacia a trecut în Moesia cu limba formată gata; au putut foarte bine să și-o formeze și după aceea, precum și-au și format-o. Trebuie să admitem însă, că ambele limbi sau una și aceeași limbă înainte de a se despărți în cele două mari dialecte s'au format într-o unitate teritorială și aceasta nu poate fi alta decât Transilvania, Oltenia și Moesia învecinată, despărțită de celelalte două numai prin Dunăre. Poporațiunile romane de o parte și de alta a râului au putut fi până în sec. al VI-lea și chiar după aceea în contact zilnic una cu alta. Această explicațiune naturală a dat-o, după indicațiunile conținute în scrierile lui Hășdeu, mai în urmă dl Onciul și este de sigur cea mai bună din câte s'au dat până acum pentru a se înțelege asemănarea cea mare între limba macedo-română și daco-română.

(Vezi „Conv. lit.” an. XIX, pag. 589 sq.)

Aceste sunt singurele modificări ce propunem pentru cele două cestiuni de limbă atinse în manualul lui Tocilescu. Se înțelege că lucrurile sunt minuițioase și pentru un manual de cursul secundar aproape indiferente. Ele s'ar pute totuși introduce. În tot restul manualului materialul adunat, chipul de ordonare și de expunere al lui nu lasă nimic de dorit. Manualul lui Tocilescu, dacă — după cât stătem în drept a ne aștepta — celelalte părți vor fi lucrate întocmai ca cea dintâi, va fi unul din cele mai bune manuale de școală, poate chiar cel mai bun din câte avem până acum. El își va aduce de sigur scopul ce l-a avut în vedere: „de a da învățământului istoric o nouă viață și o însemnată cu mult mai mare decât a avut până acum în educațiunea tinerimii noastre scolare.”

(„Convorbiri literare.”) Ioan Bogdan.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea colindatului la Crăciun și anul nou, au binevoit a contribui în scopul ajutorării școlărilor săraci, următorii P. T. domni: Simeon Monda, protop. gr.-or. 5 fl.; Teodor Vrășmaș, paroch 2 fl.; Vasile Pavel, paroch 1 fl.; Ioan Buzdug, paroch 3 fl.; Anchidem Căndale, paroch 2 fl.; Danilă Pop, proprietar 1 fl.; Dr. Nicolae Hângănuț, medic 1 fl. 44 cr.; Danilă Purceilă, primar 1 fl.; Moise Pop, protop. on. gr.-cat. 70 cr.; George Vintilă, supraforestier silv. 1 fl.; și 12 exemplare din opul seu „Manual popular de agricultură practică”, — la fiecare copil, care au umblat la colindat, câte un exemplar. Ioan Onea, director norm. 1 fl.; Pavel Peșă, catechet și învăț. norm. 50 cr.; Ilarion Bosga, învăț. norm. 1 fl.; Pavel Luncan, mare proprietar 1 fl.; Simeon Trif, notar 1 fl.; Nicolae Părasca, notar fl.; Maftei Strîmbul, notar 60 cr.; Danilă Murășan, învăț. 30 cr.; Simeon Pahone, învăț. 20 cr.; Danilă Șuț, primar 30 cr.; Ștefan Ciorba, primar, 40 cr.; Timoftei Oțelea, econom 40 cr.; Ștefan Vrășmaș, învăț. 40 cr.; Luca Doblea, econom 30 cr.; Damian Șuț, econom 40 cr.; Paramon Galbin, econom 20 cr.; și Nicolae Rus, econom 22 cr. Suma: 27 fl. 26 cr. Din această sumă s'a spesat, parte pe recușite de scris, parte s'au cumpărat vestimente la un copil sărac — 10 fl. 88 cr. — mai restează, ca bani gata 16 fl. 38 cr. v. a., despre a căror folosire se poate informa fiecare contribuent la subscrisul.

În numele școlărilor din a IV clasă normală, cu cari am umblat la colindat, vin pe această cale și rog pe onorabili contribuenți să binevoiască a primi cea mai sinceră și mai mare mulțumită.

În 6 Martie st. n. a. c. am dat o reprezentațiune teatrală împreună cu o petrecere de joc, al cărei venit curat s'a destinat pentru ajutorarea copiilor săraci dela școala normală gr.-or. din Borgo-Prund, frecventată de copiii din toate 8 comunele de pe Valea-Bărgăului.

Cu acea ocaziune au binevoit a contribui în scopul sus-mentat următorii P. T. domni: Simeon Monda 2 fl.; Teodor Vrășmaș 1 fl. 20 cr.; Ioan Onea 1 fl. 20 cr.; Victor Vocaleck 80 cr.; NN. 5 fl.; Chirilă Hângănuț 1 fl. 20 cr.; Teofil Vlad 2 fl.; Danilă Purceilă 1 fl. 20 cr.; Amalia Bosga 1 fl. 20 cr.; Danilă Murășan 1 fl. 20 cr.; Raveca Vrășmaș 1 fl. 20 cr.; Aranka Valent 80 cr.; Moise Pop 2 fl.; Simeon Trif 1 fl. 20 cr.; Ștefan Ciorba 80 cr.; Damian Șuț 60 cr.; Danilă Șuț 1 fl. 20 cr.; Maftei Strîmbul 1 fl. 20 cr.; Anchidim Căndale 1 fl. 20 cr.; Ștefan Flămând 1 fl. 20 cr.; Ioan Buzdug 1 fl. 50 cr.; Dr. Nicolae Hângănuț 1 fl. 20 cr.; Pavel Beșă 1 fl. 20 cr.; Nicolae Rău 1 fl. 20 cr.; Ioan Kirtsch 1 fl. 80 cr.; Mina Morar 60 cr.;

d-ra Iosefina Buta 1 fl.; Ilarion Bosga 80 cr.; d-ra Carolina Kafka 1 fl.; Mihail Ardelean 1 fl.; Albert Wachsmann 2 fl.; Nicolae Părasca 1 fl. 20 cr. Suma: 42 fl. 60 cr. Colectat din Năsăud prin domnul Simeon Pop, geometr., dela P. T. domni: Dr. Pavel Tanco 1 fl.; Dr. Constantin Moisil 1 fl.; Simeon Pop 1 fl.; Iacob Ilieș 1 fl.; Francisc Gruber 1 fl.; Frideric Goldschmidt 1 fl.; Gavril Scridon 1 fl. Suma 7 fl. Colectat din Sibiu prin dl Victor Tordășan dela P. T. domni: Nicanor Frateș, sec. cons. 1 fl.; Al. Hangea, supra-loc. 1 fl.; N. N. 1 fl.; Haralampie 1 fl.; I. Duma, not. 1 fl.; Iosif Goga, paroch 1 fl.; Victor Tordășan 50 cr. Suma: 6 fl. 50 cr.

Prin dl Teodor Bondriș, canc. reg. s'au colectat din Reghinul-săs. 4 fl. 50 cr. Suma totală face 60 fl. 60 cr., din care subtrăgând spesele cu 37 fl. 80 cr., rămâne un venit curat de 22 fl. 80 cr., care sumă se va și întrebuința spre scopul sus-indicat, după buna chibzuință a corpului învățătoresc dela școala normală gr.-or. din loc.

Fîind convins, că această întreprindere de a ajuta școlării săraci, va îndemna și mai mult pe popor de a sprigini școala și a-și da copiii la școală — vin pe această cale a mulțumii din inimă onorabililor domni contribuenți și colec-tanți, pentru oferirea dinarului în scopul înaintării culturale a poporului nostru. Resultatul acestei întreprinderi, la timpul seu îl voi face cunoscut.

Prundu-Bărgăului, în 8 Aprilie n. 1886. Elis. Iul. Dan, învățător norm.

Bibliografie.

„Revista literară”. Apare odată pe lună. București, Martie 1886. Anul VII. Nr. 3 Sumar: Ospetul lui Pentaur (poesie), de Al. Macedonschi. — Ecubilizarea bugetelor, de N. At. Popovici. — Visul țeranului (novelă), de Aug. R. Clavel. — Despre suflet, de Dr. Dum. Oprișan. — Când am trăit (poesie), de Traian Demetrescu. — Un moment istoric, de Dr. M. Demetrescu. — Poezii nostri (Costachi Konachi), de Gr. Andronescu. — Despre influența cetirii romanțelor, de B. C. Livianu. — La ce visează fetele (după Alfred Musset), de Th. M. Stoenescu. — De aș pute (poesie), de I. Vermont. — Zvor sau sbor, de Al. Macedonschi. — Elena, de D. Bolintineanu. — Bibliografie, de B. T. Pană. — Dela teatru.

„Contemporanul”. Revistă științifică și literară. Ese de 2 ori pe lună. Iași, 15 Noem-vrie — 1 Ianuarie 1886. Anul IV. N-rii 20 și 21. Sumar: Un nou codice Voronețean, de Dr. M. Gaster. — Spleen, de G. din Moldova. — Taman (după Lermontov), de V. G. Morțun. — Câteva povești rusești despre strigoi, de Ștefan Vasiliu. — Nota la articolul d-lui Dr. M. Gaster, de I. Nădejde. — Iepure în țeara Nemțască, de Verax. — „Cinna” tradus în versuri, de d-nul I. N. Roman, Mordax. — Despre un copil, care a stat 56 ani în pânțele mumei sale, de T. U. — Originea familiei, proprietății private și a statului, de Fr. Engels (traducere), de Ioan Nădejde. — „Ieri” (în formă populară), de V. G. Morțun. — Drepturile femeilor (comedie originală?), de dl Marcu, Sofia Nădejde. — Două palme, cinci copecii, anecdotă populară, de T. D. Speranță. — Aș fi dat (poesie), de N. G. Țurcanovici. — Cătră domni abonați... Redacția. — Felurimi.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 12 Aprilie n. Casa deputaților a s'evirșit desbaterea specială asupra proiectului de lege despre reforma municipală.

Sofia, 12 Aprilie n. Un decret al principelui Bulgariei ordonează pe 23 Maiu alegerile de deputați pentru *Rumelia-de-Ost*, cari să asiste la *sobrania*, ce se va întruni în Sofia spre discutarea hotărârii conferenței din Constantinopol.

Atena, 12 Aprilie n. Camera. Ordinea de zi, conform căreia camera are încredere numai într'un astfel de minister, ce e hotărât a face numai decât războiu, s'a respins; s'a primit o ordine de zi, prin care se exprimă încredere deplină în minister, cu 129 contra 83 voturi. Aplause entusiaste; urări pentru războiu, cari se continuă pe stradă. Camera probabil se va disolva, ordinându-se alegeri noi pe 9 Maiu.

Cu prilegiul unei manifestațiuni populare ministrul-president Delianis s'a adresat poporului cu o cuvântare, în care a dat expresiune speranței, că puterile europene vor împlini în sfârșit dorințele legitime ale Grecilor.

Londra, 12 Aprilie n. Agitațiunea în contra planurilor irlandeze ale lui Gladstone e din ce în ce mai mare. Mercuri va avea loc un meeting de indignațiune în contra proiectelor de *Home-rule*; vor lua parte Cowpers, Goschen, Hartington, fosti colegi în ministerul lui Gladstone, Salisbury ș. a.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— Un post de notar cl. II. și unul de sub-notar la trib. reg. din Oradea-mare. Concursurile sînt a se trimite în 2 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din Oradea-mare. Concursurile în 4 săptămîni la presid. trib. reg. de acolo.

Economic.

Lipsele de cereale în lumea întreagă și partea României în aprovizionare.

(Urmare.)

Această cîtătime de secară a fost aprovizionată de:

Rusia	33,000.000 busheli
Germania	17,787.000 "
România	2,000.000 "

În fine în același an 1884 Europa a avut lipsă de următoarele cîtătimi de porumb:

În țările Scan. și Dan.	4,000.000 busheli
" Germania	2,500.000 "
" Olanda	2,000.000 "
" Belgia	8,000.000 "
" Angliera	65,000.000 "
" Franca	14,000.000 "
" Spania	6,000.000 "
" Austro-Ungaria	8,000.000 "
" Portugalia	2,000.000 "
" Alte țări	3,000.000 "
Pentru Europa	114,500.000
Pentru alte părți ale lumii	10,000.000
Total	124,500.000

Pentru întîmpinarea acestei lipse de porumb au contribuit:

Rusia	cu 10,000.000 busheli
România	" 30,000.000 "
Statele-Unite	" 69,000.000 "
Alte țări	" 15,000.000 "
Total	124,000.000

Din cifrele de mai sus reiese că, întrucît privește aprovizionarea Europei cu grâu, secară și porumb, România contribuie la aceasta în destulă măsură cu cîtătimi destul de însemnate. Astfel țara noastră dă Europei a 26-a parte din grâul de care are trebuință; a 20-a parte din secară și a 4-a parte din porumb.

România contribuie cu două milioane și jumătate busheli de grâu mai mult decît Austro-Ungaria la aprovizionarea Europei, plus două milioane de secară, din care vecina noastră nu exportează. Ceea-ce este însă mai înbucurător este faptul, că România contribuie cu aproape jumătate din porumbul trebuitor Europei decît contribuie Statele-Unite. (Va urma.)

Piața din Sibiu, 9 Aprilie. Grâu hecto 47—80 litra chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo p. 4.40, până fl. 5.20 secara 66 până 72 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, orș 58 până 64 chilo fl. 3.70 până fl. 4.50, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.— până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 44.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirtul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 28 până 40 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Mediaș, 8 Aprilie. Grâu hectolitra fl. 5.50 până fl. 5.75; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.25; secara fl. 3.50 până fl. 3.60; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 1.90 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.25; semēnța de cânepă fl. 3.50 până fl. 4.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitra fl. 10.— până fl. 12.—; mazerea fl. 4.50 până fl. 5.—; fasolea fl. 3.— până fl. 3.25; linte fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilogrami fl. 28.— până fl. 30.—; lumini de sēu vērșate fl. 48.— până fl. 50.—; unsoarea de porc fl. 50.— până fl. —; slānina fl. 36.— până fl. 45.—; cânepa fl. 26.— până fl. 28.—; fēnul fl. 1.60 până fl. 2.—; sāpunul 100 bucāți fl. 26.— până fl. 40.—; spirtul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc 36 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 9 Aprilie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerānească, grea — cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară — cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până 45.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr.

transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., îngrāșāți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

Bursa de Budapesta

din 10 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.80
" " " 4%	103.80
" " " 5%	95.20
Împrumutul căilor ferate ung.	152.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.25
Bonuri ale ung.	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " " bānāțene-timēșene	105.—
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	104.25
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.—
Renta de hārtie austriacā	85.30
" " argint austriacā	85.40
" " aur austriacā	113.80
Losurile austr. din 1860	139.25
Acțiunile băncei austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	297.75
" " " austr.	294.80
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	101.—
Galbeni împērātesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.99
Mārci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	126.—

Bursa de Viena

din 10 Aprilie st. n. 1886.

Rentā de aur ung. 6%	103.75
" " " 4%	103.75
" " " 5%	95.20
Împrumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.80
" " " cu cl. de sortare	104.80
" " " bānāțene-timēșene	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.10
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Rentā de hārtie austriacā	85.25
" " argint austriacā	85.25
" " aur austriacā	113.90
Losuri austr. din 1860	139.75
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	297.25
" " " austr.	294.75
Argintul	—
Galbeni împērātesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.—1/2
Mārci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	125.90

Bursa de București.

Cota oficială dela 9 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.1/4 vënd.	97.3/4
" Rur. conv. (6%)	"	86.—	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	267.1/2
Banca națională a României	"	1085.—	1183.—
Împr. oraș. București	"	31.—	33.—
Act. de asig. Națională	"	—	—
Credit mob. rom.	"	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	82.1/2	83.1/2
Schimb 4 luni	"	—	34.—
Societ. const.	"	187.1/2	230.1/2
Aur	"	14.—	14.1/2

Cursul pieței din Sibiu.

din 12 Aprilie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.65 vënd.	8.75
Lire turcesci	"	11.15	11.25
Imperiali	"	10.15	10.25
Ruble rusesci	"	1.22	1.23

LOTERIE.

Tragerea din 10 Aprilie st. n.

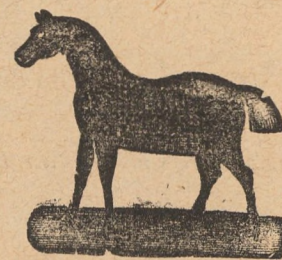
Budapesta: 22 64 41 84 63.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 27 Martie 1886.

Vëndătorii	Cumpărătorii	Hectol.	Greut. libe	Prețul lei în aur	Observații
Panaiteșcu	Petricioni	Grâu	3500	58 3/4	Caic Capoly
"	"	"	3200	57 3/4	
Sucu	Peirano	Porumb roșu	1190	60	Mag.
Chilprioti	G. Mendl	"	1100	57 1/4	Caic.
Silberstein	Dreyfus	Orș	1400	41 1/2	"
Grossovici	"	"	1400	42 3/4	Mag.
Embricu	G. Mendl	Ovės	1200	% Clg.	Caic.
Sucu	Clondira	Meiu	840	57 1/2	"

Fapte dovedesc, că publicațiunile mele de până acum se bazează numai pe adevăr real și adevă:



Am luat eu tot depozitul unei producțiuni solide foarte renumite de învélitori și țoluri pentru prețuri foarte de jos, astfel încât sînt singur în stare a da pentru adevărate prețuri ieftine fabuloase

Țoluri de cai

prima a fl. 1.50
primissima a fl. 1.75.

Aceste țoluri au o lungime de 190 centimetri, o lățime de 130 centimetri, foarte tari, groase ca o scândură, durabile, vęrgate în mai multe feluri cu borduri colorate cūalitate ȳitoare, se pot întrebuiņa și ca acopereminte de pat. Aceste țoluri cūau pentru durabilitatea și ieftināțatea lor se exporteazā în toate părțile lumii mai ales cā ele au costat mai nainte mai cā de două ori. Mai dau și

Învélitori de birje

de cūalitate foarte bunā, finā complet de mari, învęrgate diferit și galonată pentru prețuri foarte ieftine, bucata a fl. 2.50. Nenumērate scrisor de recunoascere și comande stau P. T. Public pentru prospect în biroul nostru. Trimiterile se fac cu rambursā sau cu solvire înainte. Ceea-ce nu convine, se reprimesez și banii se vor retrimite.

Adresa:

[271] 1-6

Universal-Export-Bureau

S. Löw, Wien V: II Bez. Grosse Schiffgasse 3/B.

N. B. De anunțuri fără publicarea numelui se advertisează.

„Ardeleana“

institut de credit și de economii, societate pe acții
în Orēștie (Szászváros)

face următoarele operațiuni:

- acordā împrumuturi pe cambii,
- " " " hipotecā,
- " " " efecte,
- " " " obligațiuni cu cavenți.

Primesce depuneri de bani spre fructificare dela 1 Ianuarie 1886 st. n. prelūngā denunțare cu 6% și fără denunțare, replātibile îndată la cerere cu 5% interese la an; plātind totdeodată institutul întreaga contribuțiune dela interese.

Depunerile trimise prin postā, prelūngā comunicarea adresei deponentului, se resolvā totdeauna cu rentoarcerea postei; asemenea se pot efectui prin postā denunțări și ridicări de capitale.

Orēștie, în Decemvrie 1885.

Direcțiunea.

[224] 8-12